

In memoriam Zygmunt Bauman (1925-2017)

Exposició Biblioteca de Ciències Socials. UAB

***Mostra bibliogràfica a l'Expositor Temàtic i
projecció a la Sala de Catàlegs de la Planta 0***

Del 25 de gener al 10 de febrer 2017

La mort del sociòleg polonès Zygmunt Bauman, el passat 9 de gener, a Leeds (Anglaterra, Regne Unit) clou la vida d'un intèrpret i testimoni directe de la història de les idees en el llarg període de la seva vida, de les idees representades per la modernitat i per la postmodernitat, o com ell hagués preferit dir-ne de *la modernitat sòlida* i de *la modernitat líquida*.

Fou catedràtic emèrit de sociologia de la Universitat de Leeds i de la de Varsòvia. L'any 2010 fou guardonat amb el Premi Príncep d'Astúries de Comunicació i Humanitats. Entre la seva àmplia obra destaquen les publicacions [Modernidad líquida](#) (2000), [Amor líquido](#) (2005), [Vidas desperdiciadas](#) (2005), [Identidad](#) (2005), [Vida líquida](#) (2006), [Miedo líquido](#) (2007), [Múltiples culturas, una sola humanidad](#) (2008), [Daños colaterales](#) (2011) i [La cultura en el mundo de la modernidad líquida](#) (2013).

La brillant expressió baumaniana de *modernitat líquida* com a metàfora de la nostra societat d'avui, de les nostres idees i de l'esperit del moment, ens revela un home orfe de referències consistents en un món en

moviment constant. Amb aquesta metàfora Bauman evidencia una gran capacitat intuïtiva de captació de la realitat -malgrat s'ha dit que el concepte, no l'adjectiu, ja apareixia en d'altres autors-, alhora que, pel fet d'utilitzar una metàfora revela els canvis que s'han operat dins el món del discurs del científic social, ja que gosa, venint com venim de la Il·lustració, un discurs científic reblat amb un recurs literari, una figura de sentit com ho és la metàfora. Una mostra més que la "higiènica Il·lustració", la "necessària Il·lustració" que entronitzava la raó, ha deixat de ser l'únic discurs oficial, l'únic mètode oficial de les Ciències Socials. Dins la polisèmia de tot plegat sempre present, fa temps que podríem detectar discursos que sorgien d'enfocaments diferents als de la raó il·lustrada. Només caldria citar Nietzsche, després vindria aquella generació d'autors entorn els anys 60 i 70 del segle passat, fins els postmoderns més conspicus, com Lipovetsky que arriba a afirmar: *"És millor qualsevol sentit que no tenir-ne cap, deia Nietzsche. Doncs bé, fins i tot això ja no és veritat avui. La pròpia necessitat de sentit ha estat eliminada i l'existència indiferent al sentit pot desenvolupar-se sense patetisme ni abismes, sense aspiracions a noves taules de valors"*¹.

Bauman, va passar del marxisme a la postmodernitat però sense postular a favor d'aquesta darrera. Bauman va ser un pensador crític d'aquesta postmodernitat, un pensador que ens ha de fer reflexionar, que ens ha de fer pensar sobre com vivim, com estimem, com sentim i com pensem.

L'actual exposició ***In memoriam Zygmunt Bauman (1925 - 2017)*** programa unes projeccions de la conferència que Bauman va realitzar al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) el dia 11 de març de 2013. Es tracta de la que va fer sota el títol de: *L'educació*, dins el cicle *En comú*, organitzat pel mateix CCCB. Hi veiem com a presentador al mestre Jaume Cela, molt vinculat al Campus de la UAB. Els vídeos es projectaran a la Sala de Catàlegs cada dia de dilluns a divendres a partir del dimecres 25 a les 10:00, 13:00, 16:00 i 19:00 hores fins al 10 de febrer.

A més, a l'expositor temàtic hom pot veure una selecció d'obres del sociòleg polonès així com alguns elements que juguen amb la metàfora baumaniana. El dibuix d'un retrat de Bauman de gran dimensió ens porta la seva presència i el seu record.

La biblioteca de de Ciències Socials havia realitzat ja una exposició sobre Bauman amb continguts web el gener de 2011. Va ser en motiu de la concessió dels Premis Príncep d'Astúries. Va ser una exposició també sobre Alain Touraine, al qual també li van concedir el premi. Podeu consultar-ne els recursos bibliogràfics exhaustius, així com tota la informació continguda al [DDD](#) de la UAB, que complementa aquesta exposició actual.

Josep Vicens-i-Planagumà. Biblioteca de Ciències Socials. UAB – Gener de 2017

